

fyldes, naar man faar noget nær de bedste Kræfter, der af den Art kunne faas. Men Lønningerne ere nu saaledes, at man ingenlunde kan vente at faa de bedste Kræfter. Derfor ville vi ogsaa ganske sikkert komme til at staa over for en betydelig Forøgelse af Lønningerne til Politiet. Jeg forstaar — det maa jeg sige i Forbindelse hermed — ikke den ærede Ordfører, naar han sagde, at en Grund til at nægte denne Forøgelse var den, at man ikke var tilfreds med Politiet. Den eneste Maade, som vi kunne hjælpe derpaa, er ved at stille yderligere Fordringer og saa ogsaa give yderligere Tilskud. Det hedder sig, at man ikke er tilfreds med Politiets Optræden her i Kjøbenhavn, og man har særlig beklaget sig over, at Politibetjentene ikke optraadte paa den rette Maade; men hvis dette er saa, vil det være naturligt ikke at nægte Tilskuddet, men at sige: Naar vi give dette forøgede Tilskud, forlange vi, at det anvendes til bedre Lønninger for Betjentene, som ere dem, som Publikum særlig komme i Berøring med. Jeg tvivler ikke om, at Kjøbenhavns Kommune gerne vil gaa ind herpaa. Jeg gaar endog saa vidt, at jeg tør gaa ud fra, at selv om man som Forudsætning for Tilskuddet forlangte, at hele det Beløb, som Staten tilskyder, alle de 113,000 Kr., skulle anvendes til Forbedring af Betjentenes nu-gældende Løn, saa vilde Kommunen kunne acceptere en saadan Betingelse. Lad mig endnu kun berøre den Udtalelse af den ærede Ordfører, som gik ud paa, at der siden 1863 ikke er kommet tilstrækkelig ny Momenter til til at motivere en Forøgelse. Jeg forstaar oprigtig talt ikke, hvorledes man kan mene det. I 1863 var Politibudgettet 335,000 Kr., og Statens Bidrag fastsattes da i Forhold dertil til 76,000 Kr. Nu er Politibudgettet vokset op til 1,300,000 Kr. og altsaa vokset i langt højere Grad end Folketallet. Den ærede Ordfører mente jo, at en Tilvækst i Folketallet ikke var tilstrækkelig Motivering. Selv om man vilde give ham Ret heri, maa man dog i hvert Tilfælde erkende, at en *almindelig* Vækst i Udgifterne til Sikring af Ro og Orden i Hovedstaden giver Berettigelse til at forlange en passende Forøgelse af det Tilskud, der just blev fast-

slaaet, fordi Staten har en særlig Interesse i, at Sikkerheden opretholdes i Hovedstaden. Gør man blot det, saa kommer man til, at Politiudgiften som saadan, aldeles uanset Befolkningens Tilvækst, er vokset til det dobbelte, idet de samlede Udgifter under Statens Overledelse af Politiet gennem Politidirektøren som sagt ere voksede fra 335,000 Kr. til 1,300,000 Kr., medens Befolkningen vel knap har fordoblet sig, og saa nægter man dog et saa beskedent, forøget Tilskud som det, der her er Tale om, og en Forøgelse, som derhos kun vil bringe hele Statens Tilskud op til 113,000 Kr., hvilket ganske utvivlsomt er langt mindre end de Summer, der er Tale om over for en hvilken som helst anden Hovedstad, hvor Staten stiller et lignende Forlangende som det, der stilles, og med Rette maa stilles over for Kjøbenhavn. Derfor kan jeg ikke — ganske vist af helt andre Grunde end dem, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde gældende — være med til at nægte dette Forslag fra Regeringens Side.

Børdam: Under Nr. 88 er opført et Tilskud til Drift af kommunale Sindssygeanstalter. Jeg maa maaske om disse kommunale Sindssygeanstalter udtale, at efter min Mening ere de ret uheldige, og naar vi her til Lands have kommunale Sindssygeanstalter, er det væsentligt, fordi vi ikke have Plads for de sindssyge paa Statens Sindssygeanstalter, for Resten ere disse kommunale Sindssygeanstalter tillige Tvangsarbejdsanstalter, og det er meget uheldigt, at de sindssyge og Tvangsfanger indlægges paa den samme Anstalt, selv om der er tilbørlig Adskillelse mellem dem. Det bliver let noget kedeligt for de vedkommende sindssyges Familier at indlægge Patienten paa en Anstalt, hvor der samtidig er Tvangsfanger. Det er imidlertid ikke den eneste Mangel derved. Den Mand, der er ansat som Læge paa en saadan kommunal Sindssygeanstalt, er vedkommende Distriktslæge, og han er jo bleven ansat som Distriktslæge af ganske andre Hensyn end af Hensyn til de sindssyge. Det kan jo gerne være, at den Mand, der bliver ansat som Distriktslæge paa et saadant Sted, aldrig